

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาโสเภณีเด็กในสังคมไทยเป็นปัญหาเรื้อรัง และเป็นปัญหาที่ยากแก่การแก้ไขหรือขจัดให้หมดสิ้นไปจากสังคมไทย แม้จะมีมาตรการต่างๆ ออกมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นมาตรการทางสังคมหรือมาตรการทางกฎหมาย แต่ก็ไม่สามารถทำให้ปัญหาโสเภณีเด็กหมดไปได้ แต่กลับทวีความรุนแรง มีความซับซ้อนและหลากหลายมากขึ้นตามลำดับ

เมื่อพูดถึงเรื่องโสเภณี คนส่วนใหญ่จะเชื่อมโยงไปสู่ปัญหาความยากจนและบางครั้งโยงไปถึงลักษณะนิสัยของผู้ให้บริการทางเพศว่าเกียจคร้านและชอบทำงานสบาย ประทับเป็นตราบาปว่าคนเหล่านี้เป็นคนไม่ดี แท้จริงแล้วยังมีเบื้องหลังของสาเหตุแห่งความยากจนและปัจจัยประกอบอื่นๆ ที่ผลักดันให้การค้าบริการทางเพศเข้ามาถึงชุมชนในชนบทหลายแห่ง จนเกิดการยอมรับเป็น “อาชีพ” และ “ทางเลือก” ในการดำเนินชีวิตของชาวบ้านในชุมชน

ปัจจัยที่สมควรจะได้รับการพิจารณาอีกประการหนึ่งคือ การพัฒนาประเทศที่เน้นการเสริมสร้างการขยายตัวด้านอุตสาหกรรม บนพื้นฐานของระบบแนวคิดแบบทุนนิยม ผลที่ได้รับคือความเจริญทางด้านวัตถุและเศรษฐกิจที่กระจุกตัวอยู่กับคนบางระดับในสังคม รวมทั้งการกระจุกตัวอยู่แต่ในเมือง ในขณะที่ความสมบูรณ์ในชนบทถูกดูดซับออกไปจากท้องถิ่น

แม้แต่วัฒนธรรมพื้นบ้านอันดีงามก็ถูกบิดเบือนให้มารับใช้ปรัชญาการดำเนินชีวิตสมัยใหม่ที่มาพร้อมกับระบบทุนนิยม เมื่อคุณค่าทางวัตถุทวีความสำคัญมากขึ้น คุณค่าของวัฒนธรรมก็ถูกเบียดบังให้ด้อยค่าลง

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกตัวหนึ่งที่ส่งเสริมกระบวนการค้าประเวณี โดยรัฐมองเห็นประโยชน์จากรายได้ที่เพิ่มขึ้นจำนวนมากในแต่ละปีเป็นสำคัญ และเมื่อรัฐมีนโยบายดังกล่าวจึงเป็นเหตุทำให้เจ้าของกิจการและภาคเอกชนสนองตอบอย่างเต็มที่ มีการ

จัดหาหญิงบริการเพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทย ขณะเดียวกันก็มีการส่งผู้หญิงออกไปขายบริการยังต่างประเทศด้วย การที่หญิงจำนวนหนึ่งที่เคยให้บริการแก่ชายในประเทศต้องเคลื่อนย้ายออกไปให้บริการแก่ชาวต่างประเทศเพราะมีรายได้ที่ดีกว่า มีผลทำให้ความต้องการจัดหาหญิงมาเพิ่มในธุรกิจบริการทางเพศมากขึ้น จึงพบว่าเด็กผู้หญิงอายุต่ำกว่า 18 ปี ถูกนำมาค้าประเวณีมากขึ้น ในหลายพื้นที่ของหมู่บ้านทางภาคเหนือและภาคอีสานการขายเด็กมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงปีที่มีการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างปี 2530 -2533 (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2537)

การค้าประเวณีเป็นสิ่งผิดกฎหมาย แต่เป็นธุรกิจที่ทำกำไรมหาศาลให้แก่ผู้ประกอบการรูปแบบในการค้าจึงมีการพัฒนาให้ซับซ้อนและหลากหลายขึ้น มีการใช้รูปแบบการค้าประเภทอื่นมาบังหน้าเช่น ร้านอาหาร ร้านตัดผม โรงแรม ธุรกิจเพื่อนเที่ยวและอื่นๆ เป็นต้น ผู้ให้บริการก็มีหลายประเภทหลายอายุและหลายเชื้อชาติ ผู้ประกอบการเป็นผู้มีอิทธิพลทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล นักการเมืองและนายทุนผู้มีเงินมหาศาล แต่การปราบปรามของเจ้าหน้าที่รัฐบาลกระทำอย่างไม่ต่อเนื่องและไม่จริงจัง การบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ก็ไม่เกิดประสิทธิภาพ

อีกทั้งปัญหาเรื่องการติดสินบนของเจ้าหน้าที่ และปัญหาเรื่องความยากจนของชาวบ้านทำให้การนำเด็กเข้าสู่ตลาดการค้าประเวณีเป็นเรื่องที่ทำได้ง่ายขึ้น โดยปราศจากการคำนึงถึงคุณธรรมและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเด็ก เพียงเพื่อความต้องการในทรัพย์สินเงินทองและวัตถุที่ได้มาจากการตอบแทนด้วยความกตัญญูของเด็กสาว ซึ่งเป็นค่านิยมที่ถูกถ่ายทอดกันมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในสังคมของชาวบ้านทางภาคเหนือ การขายลูกสาวจึงเป็นเรื่องธรรมดาที่ชาวบ้านทำกัน

การซื้อขายเด็กไม่ใช่ปรากฏการณ์ใหม่ในสังคมไทย ในสมัยโบราณมาจนถึงต้นสมัยรัตนโกสินทร์ ผู้ชายมีสิทธิที่จะขายหรือยกภรรยาและลูกสาวให้ผู้อื่นเพื่อชดใช้หนี้หรือให้เป็นของกำนัลแก่เจ้าขุนมูลนาย การเอาเปรียบเด็กทางเพศจึงเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมาเป็นเวลาช้านาน

ในปัจจุบัน การนำเด็กเข้าสู่ธุรกิจการค้าประเวณีหรือให้บริการทางเพศทวีมากขึ้น แม้จะไม่มีตัวเลขบ่งบอกจำนวนที่แน่นอนของโสเภณีเด็ก แต่ตามรายงานของกรมตำรวจในปี พ.ศ. 2533 ประเมินว่า 20 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนโสเภณีเป็นเด็กอายุ 15 ปี และต่ำกว่า

กฤตยา อาชวนิชกุล จากสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล รายงานในการประชุม “การยุติปัญหาโสเภณีเด็กจากการท่องเที่ยวในเอเชีย” (End Child Prostitution in Asian Tourism) ในปี พ.ศ. 2535 ว่าโสเภณีเด็กอายุ 15 ปี หรือต่ำกว่า มีประมาณ 50,000 คน ถ้าประเมินถึงอายุ 18 ปี มีถึงประมาณ 100,000 คน ในขณะที่กองควบคุมกามโรค กระทรวงสาธารณสุข ประเมินว่ามีโสเภณีเด็กในปี พ.ศ. 2534 ประมาณ 13,000 คน

สาเหตุหนึ่งที่ไม่สามารถรวบรวมเป็นสถิติที่แน่นอน เนื่องมาจากการดักสำรวจสถานบริการทางเพศ ซึ่งในปัจจุบันมีทั้งประเภทให้บริการโดยตรง เช่น สำนักโสเภณี โรงแรม โรงน้ำชา และสถานเริงรมย์ ส่วนอีกประเภทหนึ่งเป็นการค้าประเวณีแบบแอบแฝง เช่น ร้านอาหาร ไนท์คลับ บาร์ร่าว ร้านทำผม คาเฟ่ คีอพีฟี่ซ็อฟ พับ ดิสโก้เธค นางทางโทรศัพท์ เมมเบอร์คลับ รวมทั้งเด็กเร่ร่อนที่ให้บริการทางเพศด้วย

โสเภณีเด็กยังได้รับความนิยมมากขึ้นในหมู่นักเที่ยว สืบเนื่องจากค่านิยมของสังคมที่ต้องการบริโภคสินค้าที่แปลกใหม่ ประกอบกับผู้ชายบางกลุ่มมีความเชื่อในเรื่องการเปิดบริสุทธิ์เด็กผู้หญิงว่าเป็นยาอายุวัฒนะเสริมสร้างสมรรถภาพทางเพศ (Grady, 1992)

การแสวงหาผลประโยชน์จากเด็กหรือการบริโภค “เด็ก” เฉกเช่นบริโภควัตถุในปัจจุบันทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงกับเด็กทางด้านร่างกาย คือการติดเชื้อกามโรคต่างๆ รวมทั้งเชื้อเอดส์ และผลกระทบทางด้านจิตใจ ทำให้การพัฒนาทางอารมณ์ของเด็กหยุดชะงักหรือช้าลง เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพที่เบี่ยงเบน สิ่งที่มาคือสังคมโดยส่วนรวมต้องรองรับสมาชิกที่ขาดความเข้มแข็งทางจิตใจ ขาดจุดมุ่งหมายและขาดความหวังที่จะสร้างอนาคต

และเนื่องจากความต้องการโสเภณีเด็กมีมากยิ่งขึ้น ในขณะที่เด็กสาวตามหมู่บ้านเริ่มมีน้อยลง ประกอบกับมีหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนที่เห็นถึงความสำคัญของปัญหานี้ ได้จัดทำโครงการป้องกันเด็กมิให้เข้ามาในธุรกิจประเภทนี้ จึงเป็นเหตุให้การค้าประเวณีเด็กในปัจจุบันไม่ได้จำกัดอยู่แค่ภายในประเทศเท่านั้น แต่ได้มีการรุกรายอาณาเขตไปถึงต่างแดน โดยเฉพาะประเทศจีนและพม่า นอกนั้นยังพบว่ามีเด็กสาวกะเหรี่ยงปะปนอยู่ด้วย

แม้ว่าในเมืองไทยจะมีการค้าประเวณีและมีโสเภณีมานานแล้วก็ตาม แต่การมีโสเภณีเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะในต้วบทกฎหมายและหลักของศีลธรรมได้ระบุชัดเจนว่าการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิด ในสภาพการณ์ปัจจุบันที่มีการล่อลวงหญิงสาวให้มาค้าประเวณี มีการบังคับ ขู่เข็ญ กักขัง ทารุณต่าง ๆ เพื่อผลประโยชน์ทางการค้า ก็เป็นสิ่งที่ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง และเมื่อพูดถึงการมีโสเภณีเด็กยิ่งเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้

โสเภณีเด็กจึงเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญยิ่ง อีกทั้งยังมีผลกระทบอย่างมากต่อภาพลักษณ์ของประเทศ โดยเฉพาะศักดิ์ศรีของผู้หญิงและเด็กไทยซึ่งถูกมองไปในแง่ลบในสายตาของชาวต่างชาติ ข้อมูลข่าวสารปัญหาโสเภณีเด็กในประเทศไทยจึงเป็นที่สนใจของสื่อมวลชนโดยทั่วไป ไม่ว่าจะ เป็นโทรทัศน์ วิทยุหรือหนังสือพิมพ์ที่ตีพิมพ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

แม้สังคมโดยรวมจะรับรู้ถึงปรากฏการณ์การใช้เด็กบริการทางเพศมากขึ้น แต่ความสนใจอย่างจริงจังที่จะสกัดกั้นการเติบโตของปัญหา ยังอยู่ในวงแคบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความเข้าใจในรากเหง้าของปัญหายังคลุมเครือ และมองไม่เห็นว่ปัญหานี้เกี่ยวข้องกับตนอย่างไร ความยากจนมักจะถูกหยิบยกขึ้นเป็นปัจจัยหลักที่ผลักดันเด็กเข้าสู่วงจรค้าบริการทางเพศ แต่ทว่าที่มาและสาเหตุของความยากจนมักไม่ได้รับการพิจารณา ความเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างชุมชน ความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกชุมชน ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองเด็กรวมทั้งตัวเด็ก ยังไม่ได้รับการถ่ายทอดตามโลกทัศน์ของพวกเขา นอกจากนี้คนในสังคม ยังขาดความตระหนักถึงความรุนแรงของผลกระทบต่อการพัฒนาความเป็นมนุษย์ของเด็กเหล่านั้น ซึ่งจะส่งผลต่อสังคมโดยรวมในอนาคต

ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการเผยแพร่ข้อเท็จจริง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อปัญหานี้ในสังคม เปิดหนทางนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เพราะความซับซ้อนและการโยงโยนของปัจจัยส่งเสริมปรากฏการณ์โสเภณีเด็ก ทำให้ต้องอาศัยความร่วมมือจากสถาบันต่างๆ ในสังคม การแก้ไขจึงจะเกิดประสิทธิภาพ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกทำการศึกษานโยบายของข่าวที่นำเสนอทางสื่อหนังสือพิมพ์เท่านั้น สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกทำการศึกษาเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ เพราะสื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่สามารถให้รายละเอียดได้มากกว่าสื่อมวลชนอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณสมบัติในการชักจูงใจให้ผู้อ่านมีความคิดเห็นคล้อยตามได้ หนังสือพิมพ์เปรียบเสมือนกระจกบานใหญ่ที่สะท้อนให้เห็นภาพเหตุการณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน (มาลี บุญศิริพันธ์, 2531)

เนื้อหาข่าวโสเภณีเด็กที่ถูกนำเสนอทางสื่อหนังสือพิมพ์ เป็นเรื่องที่ได้รับการสนใจมาก เพราะเนื้อหาข่าวที่นำเสนอ นั้น เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงผลของการพัฒนาประเทศที่เน้นทางด้านอุตสาหกรรมและการบริโภควัตถุ

การที่ประชาชนได้รับทราบข่าวสารผ่านทางหนังสือพิมพ์นั้น ยังเป็นการกระตุ้นเตือนให้สมาชิกในสังคมตระหนักและเห็นความสำคัญของปัญหาเรื่องโสเภณีเด็กมากขึ้น อันเป็นหนทางหนึ่งที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่นับวันจะยังมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นได้

ตัวอย่างของการรายงานข่าวที่นำเสนอทางหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2537 ได้รวบรวมบทความที่สื่อมวลชนต่างประเทศตีพิมพ์ในปัญหาโสเภณีเด็ก กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

- พศจิกายน 2536 หนังสือพิมพ์เลอโมงเด้ เลอปารีเซียง เลอพิการโร้ ลิแบรราซิองและเลอ-โนเวล ของฝรั่งเศสตีพิมพ์ว่า ไทยมีโสเภณีเด็ก 3 แสนคน ซ่องโสเภณี 6 หมื่นแห่ง โสเภณีทั้งสิ้น 2 ล้านคน 50% มีเชื้อเอชไอวีโพสิทีฟ

- นิตยสารริดเดอร์ ไจเจสต์ ของฮ่องกง ตีพิมพ์ว่า นักท่องเที่ยวซึ่งนิยมมีเพศสัมพันธ์กับเด็กเข้ามาในไทยเนื่องจากการลงโทษทางกฎหมายไม่รุนแรง

- ธันวาคม 2536 หนังสือพิมพ์วอชิงตันโพสต์ ของสหรัฐอเมริกา ตีพิมพ์ว่า มีโสเภณีเด็กจำนวนมากถูกบังคับให้ค้าประเวณีทั่วประเทศ อุตสาหกรรมการค้าประเวณีได้รับการคุ้มครองจากตำรวจซึ่งรับสินบนมีหญิงต่างชาติ ชนกลุ่มน้อยในพม่า ลาว จีน ถูกล่อลวงให้เข้ามาค้าประเวณีในไทยเป็นจำนวนมาก

- มกราคม 2537 หนังสือพิมพ์วอชิงตันโพสต์ อ้างรายงานชื่อ A Modern Form of Slavery Trafficking of Burmese Women and Girls into Brothels in Thailand ซึ่งจัดทำโดยองค์กร Human Rights Watch ว่ารัฐบาลไทยมีส่วนรับผิดชอบอย่างยิ่งต่อการที่หญิงสาวเด็กชาวพม่า 20,000 คน ถูกล่อลวงให้เข้ามาเป็นโสเภณีในไทย โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ชายแดนมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการล่อลวงหญิงและเด็กชาวพม่ามาเป็นโสเภณีในไทย และรัฐบาลไทยไม่ปฏิเสธว่าเจ้าหน้าที่บางส่วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำดังกล่าว

- นิตยสารนิวออร์กไทมส์ สหรัฐตีพิมพ์ว่า การค้าทางเพศเฟื่องฟูในเมืองใหญ่ทั่วภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยยอมให้มีสถานบริการทางเพศทุกรูปแบบเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวมีเอเยนต์ซื้อเด็กจากครอบครัวโดยเงินล่วงหน้าเท่ากับรายได้ทั้งปีของครอบครัว

ในการดำเนินการแก้ไขและป้องกันปัญหาการค้าประเวณีเด็ก ที่จะให้บรรลุผลตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและให้ได้ผลในระยะยาวก็คือ การสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นในตัวประชาชนทุกคน โดยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับปัญหาการค้าประเวณีเด็กให้ประชาชนได้รู้และเข้าใจถึงความจริงและผลกระทบที่จะเกิดตามขึ้นมา ซึ่งสื่อหนังสือพิมพ์สามารถทำหน้าที่เป็นตัวกลางที่กระจายข่าวสาร ความรู้สู่ประชาชนได้อย่างกว้างขวาง

จากปัจจัยและสาเหตุมากมายที่ก่อและผลักดันให้เกิดปัญหาโสเภณีเด็กขึ้น หลายฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชนต่างก็มองเห็นความสำคัญของปัญหานี้ เป็นสิ่งที่จะต้องรีบดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยได้พยายามร่วมมือกันหาแนวทางป้องกันและแก้ไขทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

การศึกษาวิจัยเรื่อง สื่อมวลชนกับการนำเสนอข่าวโสเภณีเด็ก ยังเป็นการศึกษาถึงบทบาทและกระบวนการนำเสนอเนื้อหาของสื่อมวลชน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ที่มีส่วนในการกำหนด

วาระข่าวสาร เพื่อรณรงค์ให้สมาชิกในสังคมได้ตระหนักและรับรู้ถึงแก่นแท้ของปัญหาอันจะเป็นหนทางไปสู่การป้องกันและการแก้ไขปัญหาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงกระบวนการในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโสเภณีเด็กของหนังสือพิมพ์
2. เพื่อศึกษาถึงเนื้อหาของข่าว รายงาน สกู๊ปข่าว บทความ บทบรรณาธิการ และคอลัมน์ประจำ ในการนำเสนอเรื่องโสเภณีเด็กของหนังสือพิมพ์

ปัญหานำวิจัย

1. หนังสือพิมพ์มีกระบวนการในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องโสเภณีเด็กอย่างไร
2. หนังสือพิมพ์นำเสนอเนื้อหาเรื่องโสเภณีเด็กอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้ คือหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 2 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์มติชน รวมทั้งนิตยสารรายสัปดาห์อีก 1 ฉบับ ได้แก่ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์

สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกทำการศึกษาหนังสือพิมพ์และนิตยสารรายสัปดาห์ทั้ง 3 ฉบับนั้น ก็เพราะผู้วิจัยต้องการศึกษาเปรียบเทียบการทำหน้าที่นำเสนอข่าวของสื่อมวลชน ในประเภทที่แตกต่างกันเฉพาะในช่วงที่รัฐบาลผสม ซึ่งนำโดยนายชวน หลีกภัย ได้ประกาศนโยบายป้องกันและปราบปรามโสเภณีเด็ก กล่าวคือ ผู้วิจัยสนใจการนำเสนอเนื้อหาข่าวโสเภณีเด็กของหนังสือพิมพ์ประเภทปริมาณคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ประเภทคุณภาพ คือ หนังสือพิมพ์มติชน ประเภทนิตยสารรายสัปดาห์ที่มีเนื้อหาข่าวในแง่การวิจารณ์ คือ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์

โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาเนื้อหาข่าวโสเภณีเด็กที่นำเสนอทางหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อฉบับ และนิตยสารรายสัปดาห์อีก 1 ฉบับ ตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน 2535 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2537 ซึ่งเป็นช่วงที่รัฐบาลผสม ซึ่งนำโดยนายชวน หลีกภัย ได้ประกาศนโยบายป้องกันและปราบปรามโสเภณีเด็ก โดยศึกษาเฉพาะ ข่าว บทรายงาน สกู๊ป บทบรรณาธิการ บทความ และคอลัมน์ประจำ

นิยามศัพท์

โสเภณีเด็ก หมายถึง	เด็กหญิงที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี และให้บริการทางเพศโดยสมัครใจหรือไม่สมัครใจ (ในงานวิจัยนี้จำกัดอยู่เฉพาะโสเภณีเด็กที่เป็นเพศหญิงเท่านั้น)
การค้าประเวณีเด็ก หมายถึง	การเอารัดเอาเปรียบเด็กหญิงเพื่อหวังสิ่งตอบแทนเป็นเงินและสิ่งของ ซึ่งเป็นปกติที่เกิดขึ้นแต่ไม่เสมอไปที่มีการติดต่อผ่านคนกลางหรือมีกระบวนการจัดหาและซื้อขายเด็กผ่านทางเอเยนต์
การขายเด็ก หมายถึง	การย้ายโอนเด็กจากฝ่ายหนึ่ง (รวมทั้งบิดามารดาผู้ให้กำเนิด ผู้ปกครองและสถาบันต่าง ๆ) ให้อีกฝ่ายหนึ่งจะด้วยจุดประสงค์ใดก็ตาม โดยแลกเปลี่ยนกับเงินหรือรางวัลอื่น ๆ หรือการชดเชย
ตกเขียว คือ	การหว่านเงินเพื่อติดตามตรวจสอบความสาวของเด็กหญิงในชนบท เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี ตั้งแต่เด็กหญิงคนนั้นยังเรียนหนังสือชั้นประถมต้น จนลุเข้าถึงวัยระหว่าง 12 ถึง 15 ปี เด็กหญิงนั้นก็พร้อมที่จะเข้ามาสู่การเป็นโสเภณีเด็ก
สถานประกอบการ หมายถึง	สถานที่ใดๆ ที่เจ้าของหรือผู้ควบคุมดูแลสถานที่กระทำการใด เพื่อให้มีการค้าประเวณีและให้หมายความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลอื่นเพื่อ กระทำการค้าประเวณี

เอเยนต์ หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่จัดหาเด็ก โดยการติดต่อ ชื้อ ขาย หรือส่ง
ลง เด็กมาเพื่อในธุรกิจการค้าประเวณี

สื่อมวลชน หมายถึง หนังสือพิมพ์รายวันและนิตยสารรายสัปดาห์ที่รายงานข่าว
โสเภณีเด็ก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงเนื้อหาและแนวทางแก้ไขปัญหาโสเภณีเด็กที่สื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอ
2. เพื่อใช้ผลการศึกษาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเผยแพร่ และรณรงค์เพื่อยุติการค้า

ประเวณีเด็ก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย